

Eigen Koker

ONAFHANKELIJK SCHOOLBLAD VAN HET SINT WERENFRIDUS LYCEUM

Moord met voorbedachte rade

Nadat Max Verbeek in een van de laatste Eigen Kokers het einddoel van de mensheid, het punt Omega, en de weg die daar naar toe moet leiden, op een boeiende en deskundige wijze heeft belicht, zouden wij hier een en ander aan willen toevoegen. Dat wij hierbij uiterst subjectief zijn is niet te vermijden, neen is zelfs zeer logisch. Al hoewel wij met onze gehele persoon achter deze opmerkingen staan, die wij de lezer zullen voorhouden pretenderen wij in het geheel niet dat een ieder het met ons eens zal zijn. Dit is ons in verscheidene discussies wel gebleken. Het volgende betoog is dan ook niet bedoeld om de argeloze lezer een mening op te dringen. De bedoeling ervan is slechts om deze lezer wakker te schudden en tot nadenken te zetten over een zaak die wij beslissend achten voor onze toekomst zowel als die van onze kinderen.

De mensheid bevindt zich in een beslissende fase van zijn bestaan, een fase die zal leiden tot een punt, dat de grote paleontoloog, de wereldberoemde Jezuïetenpater Teilhard de Chardin met het punt Omega aanduidde. Men zou dit punt kunnen omschrijven als de volkomen homogeniteit van alle mensen. Nu vormt de basis voor deze homogeniteit de materiële situatie van de mensen onderling in casu een voldoende levensstandaard voor alle volkeren, een levensstandaard die onderling weinig mag verschillen. En op deze materiële basis kan dan een geestelijke homogeniteit gebouwd worden. Immers nog altijd geldt, „Primum vivere, deinde philosophari”.

Nu is de vraag hoe deze basis gelegd kan worden. Nog simpeler dan de vraag is het antwoord. Een antwoord dat wij de opkomende generatie moeten geven. En dat zal ons niet moeilijk vallen: „Het ontwikkelen van de minderontwikkelde gebieden op deze aarde”. Veel moeilijker zal het ons vallen, misschien zal het zelfs onmogelijk zijn, om hieraan inhoud te geven. De ontwikkeling zal niet meer kunnen bestaan uit continueren en zo mogelijk uit vergroting van het budget dat de ontwikkelde gebieden beschikbaar stellen voor de ontwikkelingsgebieden. De ontwikkeling zal actief moeten worden. Hiermede wil geenszins gezegd zijn dat de gebruikelijke wijze van het hulpverlenen aan de ontwikkelingsgebieden gespeend zou zijn van activiteit. Maar deze activiteit komt van slechts enkelen. Na de grote wereldoorlog kregen sommigen in de beschavingsgebieden in de gaten dat de enige steun die tot nu toe aan de ontwikkelingsgebieden was gegeven, door middel van zendelingen en missionarissen, onmogelijk de nood kon lenigen die er in deze gebieden heersten. Er werden organisaties opgericht, zoals de UNICEF en deze hebben, vaak in samenwerking met de grote Amerikaanse Founda-

tions, onmiskenbaar goed werk verricht. Dit is echter zoals gezegd het werk van zeer weinigen. Natuurlijk, de goed verdienende Europeaan en de nog beter verdienende Amerikaan steunen dit werk in de collectebussen en door middel van de giro. Maar voor het overige deert het hen niet. Dat deze houding hen fataal kan worden zien zij niet.

Wat zal er n.l. gebeuren. Indien de Europeaan en de Amerikaan niet tot een actieve hulpverlening kunnen komen, dit is een hulpverlening die zowel indirect, door het afzien van zeer veel genot om de daardoor ontstane geldmiddelen ter beschikking te stellen van de hulpverleningsinstellingen (minstens dertig procent van het jaarinkomen), als direct, door zich in deze gebieden te gaan vestigen en door mede te helpen aan de ontwikkeling, zal de toekomst er somber gaan uitzien. De kloof tussen Europa en Amerika enerzijds en de rest van de wereld anderzijds, zal dan onvermijdelijk steeds groter worden: want ook al zullen Europa en Amerika de ontwikkelingshulp tot vijf procent van het nationale inkomen optrekken, daar tegenover staat de steeds toenemende bevolkingsgroei in de hulp ontvangende gebieden, ondanks de propaganda voor de geboortebepijking die nog heviger gevoerd zal worden dan nu reeds het geval is! (Hierbij dient opgemerkt dat de militaire steun die vooral Amerika aan de jonge staten verleent, niet als ontwikkelingshulp kan worden gekenschetst, ook al doen sommigen dit voorkomen).

Indien het bovenstaande realiteit zou worden, zullen de ontwikkelingsgebieden, die door de massa-communicatiemiddelen in nauw contact met ons staan, onze groei op vooral economisch gebied steeds wantrouwend aan zien en zal, indien we de psychische achtergronden niet vergeten die tot agressie leiden, een oorlog niet kunnen uitblijven. Deze oorlog, die zoniet tijdens ons leven dan toch zeker tijdens dat van onze kinderen zal uitbreken, zal onze maatschappij totaal, in al haar geledingen, ontwrichten en te niet doen. De gevolgen zullen niet te overzien zijn. Het punt omega zal ver verwijderd zijn. Van homogeniteit kan geen sprake zijn, omdat onze Westerse maatschappij, die tot de tot stand koming daarvan een zeer belangrijke rol moet gaan spelen, totaal vernietigd zal zijn.

Misschien lijkt vele lezers dit toekomstbeeld veel te donker. Wij geloven, en zijn er van overtuigd dat dit niet het geval is. In verband echter met de lange duur die zulk een uitleg in beslag zou nemen willen wij er hier op deze plaats niet op ingaan. Terugkomend op de voor velen waarschijnlijk te hoge percentages voor de ontwikkelingshulp, die o.i. dertig tot vijftig procent van ons jaarinkomen zullen

moeten gaan bedragen, kan opgemerkt worden, dat dit voor de westerling bepaald een zware last is. Indien wij echter de achterstand bekijken die de niet-westerling heeft is dit bedrag niet eens geweldig hoog, al hoewel een dergelijk bedrag zeker binnen een niet al te lange tijd de levensstandaard van de niet-westerling omhoog kan trekken.

Hoe kunnen wij nu tot zulk een situatie komen, een situatie dus waarbij de westerling dertig tot vijftig procent van zijn jaarinkomen aan ontwikkelingshulp besteedt. „Onmogelijk” zal ieder zeggen, „kunnen wij tot een situatie komen, zoals hierboven beschreven”. Wij op onze beurt menen dat het mogelijk is, echter dan alleen wanneer wij het doelbewust doen en wanneer wij ons geoefend hebben het te doen. Doelbewust wil dus zeggen er volkomen op ingesteld zijn dat indien wij onze plicht verzaken wij dit niet alleen tegenover onze medemens doen, maar ook tegenover ons zelf. Het „moord met voorbedachte rade” klinkt misschien vreselijk cru op deze plaats, maar wat is het anders? Oefenen wil zeggen: nu, meteen beginnen met regelmatig percentages van het zakgeld afstaan en geld bijeen verzamelen. Regelmatig. Dus niet wachten tot de jaarlijkse actie op school en dan door eerbij gedreven proberen zo veel mogelijk ballpoints te verkopen. Neen. Er zal een doorlopende actie moeten komen. De opbrengst is van weinig belang. Het doel moet echter zijn: Leren geld geven. Zulk een actie zal collectief moeten zijn, omdat een individuele actie in bijna alle gevallen na verloop van tijd zal doodlopen. Nu zullen we moeten doorzetten. Voor het te laat is.

En wat te doen indien wij deze basis gelegd zullen hebben? Voor ons waarschijnlijk niets. Ons idealisme zal dan reeds overgegaan zijn in een bezadigdheid, onze ouders eigen. Voor onze kinderen zeer veel. Zij zullen de dialoog waarmede wij reeds ver gevorderd zijn maar waarmede wij nog weinige resultaten hebben bereikt vruchtbaar kunnen maken. Indien zij echter de geest bezitten die de grote Paus Joannes bezat. Niet de mentaliteit van een prof. dr. Zacharias, die de grote Ruslandkenner J. P. Schuyt navelkijkerij noemt, n.l. niet met de communisten praten maar met zichzelf en zijn gelijken over de communisten praten”. Zo'n politiek is zinloos. Neen, er zal met de communisten en alle andersdenkenden gesproken moeten worden. Dan zal de homo sapiens misschien, met Gods hulp tot de ontdekking komen dat hij alleen sapiens genoemd kan worden indien hij ook eerbied en achting voor deze homo sapiens heeft.

Nu wij dit tot ons genomen hebben kunnen wij de pagina omslaan en onze aandacht aan de hockeywedstrijd gaan wijden. Fiat. Als wij het bovenstaande maar gaan overdenken. Zeer kritisch, en indien wij het hiermede niet eens zijn: positief reageren. Eigen Koker is hier een pracht gelegenheid voor. Wij wachten op reacties. Ook van U Mutua Fides!

PAULLUS GROOT
Voorzitter.

WEDSTRIJD IN KERSTVERHALEN

De tragiek der meeste kerstverhalen is, dat zij veelal om louter technische redenen reeds moeten worden samengesteld als de auteur nog allerm minst in de voor dit genre vereiste stemming is, n.l. in juli en augustus. Deze handicap tracht hij dan te ondervangen door zich af te zonderen in een hutje op de veluwe, op strategische punten in de kamer geopende ijskasten op te stellen, in de doorboorde dakgoot een sneeuwsysteem te onderhouden en op gezette tijden d.m.v. een bandopname kerstklokken te laten beieren. Gij zult het zonder deze Kerst-accommodatie moeten doen, maar laat ons tesamen in alle rust enige genres van kerstverhalen bekijken, om u toch alvast wat in de gewenste stemming te brengen.

Daar is allereerst de op zichzelf aan geen tijd gebonden hereniging van twee, door misverstand gescheiden geliefden die men dan maar op 25 december laat plaatsvinden „terwijl buiten de sneeuw zo dicht valt, dat de hele wereld overdekt schijnt door een witte, glinsterende immense bruidssluier...” Ook de onverwachte thuiskomst van verloren gewaande huisvaders laat zich goed door het gebeier der kerstklokken begeleiden en de schrijver doet verstandig zo'n op zichzelf reeds aangrijpend gebeuren tijdelijk te bestrooien met sneeuwvlokken, ofchoon het in Nederland tegen de jaarwisseling hoogstens regent.

Het eerste genre is meer in de stijl van de romans voor oudere meisjes: het werkterrein van de M.M.S. Het twee-

de kan men desgewenst inkleden in het keurslijf van een streekroman: iets voor de verstokte Westfriezen onder ons. De intelligentia van onze school zal zich echter niet met deze beperkte keuzemogelijkheden tevreden stellen, zij zullen het zoeken in het religieuze vlak en zo of een wanhopige poging doen om weer eens origineel te zijn.

Enfin, u ziet maar. Nog een laatste raad: Als u last hebt van literaire remmingen of grammaticale angsten, bedenkt dan wat Mao Tse Toeng reeds zeide: „Een goed begin is het halve werk rest nog de tweede helft: begin opnieuw en het werk is klaar!”

MAX VERBEEK

(Voor de beste kerstverhalen loven wij enige kerstbroden uit. Naar wij hopen brengt ook de gedachte hieraan, u in de gewenste stemming).

Dramatische Club

Vrijdag 18 okt. tussen de middag verschaft de heer Elling de leden van de toneelclub nadere informatie over de organisatie en het werkplan. Hij zei onder meer dat het voordeel van de club was dat er continuïteit kwam in het toneelspel op onze school, wat voor sommigen zou culmineren in optreden op het toneel en voor anderen in decoratief en toneeltechnisch werk, zodat een vaste groep constant werkt. Het zou veel zelfopoffering van de leden vergen. Een grote moeilijkheid vormde het lesrooster, dat nooit toestond dat allen op hetzelfde uur vrij van school hadden. Dinsdagmiddag om 3.45 uur gaat de club definitief van start op een der zolders.

M.V.

KRITIEK

De opkomst van de eerste debatings-avond overtrof werkelijk alle verwachtingen. De aantrekkelijke affiche en het artikel in het vorige nummer van E. K. hadden veel weerklank gevonden. Plm. 30 mensen propten zich op vrijdagavond 11 oktober in de bibliotheek. Opvallend hoog was het aantal M.M.S.'ers. Welke boze tongen beweerden dat zij alleen over kleren en jongens konden praten?

Het grote aantal aanwezigen zou een zwak excuus kunnen zijn voor het te laat beginnen. Voor de laatste keer zou M. Verbeek als voorzitter optreden.

Na het „slaken” van de christelijke groet, zoals zeer onkies werd gezegd, verklaarde hij de vergadering voor geopend. De zg. ontgroening was het eerste programma punt. Inauguratie, zoals een fanatiek gymnasiast op de affiche had laten zetten. Het woord ontgroening was hier volkomen misplaatst. Het leek er nog niet op. Er werden enkele tamelijk onbenullige vragen gesteld aan willekeurige personen.

Enige van deze vragen waren: „Is de oecumene, de toenadering tussen de verschillende kerken, een modernisme van de moderne jeugd of is zij eerlijk bedoeld?” en „Bent u politiek geïnteresseerd?”

Heeft U een eigen Utopia of kunt u één van de volgende regeringsvormen, verdedigen: monarchie of tyrannie, democratie, communisme, of, als u wilt, principiële anarchie, en „U bent gymnasiast, HBS'er of MMS'er.

Kunt U dit motiveren en verantwoorden?” „Bent u voor coëxistentie?”

Red.

Bij de ondervraging constateerden wij een ontstellend gebrek aan uitdrukkingsvermogen bij de voorzitter. Zo informeerde hij bij een meisje of haar keuze van het gymnasium een „instinctieve daad” was geweest. Het idee dat meisjes tegenwoordig over een instinct bezitten, slaat wilde, ongekenne emoties bij ons los. Deze uitspraak werpt beslist een nieuw licht op de psyche van de vrouw. Wat denkt de voorzitter van deze formulering: „Is uw keuze van het gymnasium weloverwogen en doelbewust geweest?” Zij durfde zelfs te zeggen dat het Gymnasium voor haar de ideale opleiding was. Laten wij allen hopen, dat deze onbedorven ziel niet al te zeer teleurgesteld en gedisillusioneerd zal worden. Iemand uit IV Gym. werd gevraagd of „Lyriek de Moeder van de Politiek was”, zoals een van de duistere uitspraken van Lucebert luidt. De vergadering kreeg een langdradig en ongeloflijk verward verhaal te horen. Hij raakte in 'n druk gesprek gewikkeld met de voorzitter, die er evenmin iets van begreep. De rest van de vragen zullen wij u besparen. Deze ontgroening was uitermate vervelend en saai. Herhaaldelijk werd de voorzitter en de ondervraagde geïnterrupteerd door steeds dezelfde personen. Zo ontspan zich een discussie tussen de voorzitter persoonlijk en deze figuren. Dit was toch zeker niet de bedoeling? Toegegeven moet worden dat de houding van

de voorzitter om op- en aanmerkingen vroeg. Hij meende de antwoorden te moeten voorzien van zijn commentaar op een bepaald stuitende manier. Er heerste dan ook algemeen een grote onstemming over zijn teleurstellende houding. Een H.B.S.'er liet duidelijk merken dat hij erop stond met zijn voorname te worden aangesproken. Dit klinkt misschien erg kleingeestig, maar er zit beslist iets in. Het is natuurlijk zeer ongewoon elkaar bij de voornamen te noemen in die situatie, maar het schept toch een vertrouwelijke sfeer. Misschien een punt voor de nieuwe voorzitter?

Op dat onbevredigende begin volgde de pauze. Om het geheel een feestelijk tintje te geven, hadden de organisatoren voor kaas, koek, koffie en wijn gezorgd. Een aardige attentie waarin ongetwijfeld de adder van reclame schuilt. Iemand dacht geestig en origineel te zijn door luidkeels op te merken dat de wijn naar water smaakte. Weet dit individu niet dat het al in de klassieke oudheid voor zeer onbeschaafd gold puur te drinken?

Na de pauze volgden de verkiezingen, waar niemand iets van wist. Het verliep dan ook hoogst merkwaardig. Tussen het geroezemoes door, werd P. Buur als voorzitter voorgedragen. Terloops werd nog gevraagd of er protesten waren en de voorzittershamer werd intussen over de tafel gewipt. Moest dit nu werkelijk zo rommelig en wanordelijk gaan? Wij hebben al zo weinig officiële en sfeervolle ogenblikken op school. Zou het niet aardig geweest zijn, gezien het grote aantal meisjes een vrouwelijk lid van de vergadering als voorzitster voor te dragen? Het nieuwe bestuur ziet er als volgt uit: voorzitter: Peter Buur, Penningmeesteressen: Annemieke van Bockxmeer en Bertie Kabel, die tevens voor „proviand” zullen

zorgen. Dit bestuur opende zijn ambtsperiode met een zeer grove blunder. Tot de scheidende voorzitter werd niet een woord van dank gericht, hoewel hij zich een jaar belangeloos voor de club heeft ingespannen. Een dankwoord zou wel op zijn plaats geweest zijn. Vanaf deze ongebruikelijke plaats danken wij hem voor zijn werk en ook wensen wij hem veel succes toe bij het eindexamen. Om alle misverstanden te voorkomen, dient te worden opgemerkt dat hij het afgelopen jaar een grotere bekwaamheid aan de dag heeft gelegd dan deze avond. Nog laat op de avond gingen men over tot de inleiding. Uit tijdgebrek kwam de bespreking over Bordewijk te vervallen. M. Verbeek sprak over communicatie-middelen, in de ruimste zin van het woord. Een aardige uiteenzetting met één groot gebrek. Er werden geen meningen of stellingen verkondigd, die echt konden worden aangevallen. De vergadering was het met hem eens. De stof leende zich, zoals later herhaaldelijk werd opgemerkt, te weinig tot discussie. Alleen over het medium t.v. werd nog enigszins gepraat. Maar tegenwoordig zijn de afgezaagde onderwerpen voor opstellen e.d.: de invloed van de t.v. op de kindertjes, de t.v. en de geestelijke volksgezondheid. De discussie beperkte zich tot een paar personen. De meesten hielden zich op de achtergrond en wilden de kat eens uit de boom kijken. Hopelijk komen zij de volgende keer ook los. Ondanks alles, hadden de meesten toch wel een genoeglijke avond. Het was gezellig druk en er heerste een goede, frisse stemming. Daarom mag deze avond geslaagd worden genoemd. Wanneer de grote stroom debaters blijft groeien, zullen er twee groepen gevormd worden. Maar eerst moet duidelijk bewezen zijn, dat er voldoende belangstelling bestaat. Blijft allen dus komen, verover een vaste plaats onder de echte taai en onverstoorebare debaters, die tot diep in de nacht opblijven om te proberen tot een conclusie te komen. Het is gebleken dat velen nog steeds niet op de hoogte zijn van het programma. Op normale avonden ziet

*Je vois la lune dans tes yeux
J'en vois une, j'en vois une
Je vois la lune dans tes yeux
J'en vois une, j'en vois deux.*

IES

het er zo uit: het voorlezen van het verslag van de vorige vergadering, een boek- of toneelbespreking (e.d.), improvisatie en de inleiding. Alleen over de inleiding wordt gediscussieerd. De avond wordt besloten met de kritiek en de rondvraag. De voorzittershamer wisselt elke bijeenkomst van hand en ook moet iedereen éénmaal een verslag hebben gemaakt. Van deze eerste avond zal verslag worden uitgebracht door Aad Imming. De debating-avonden zullen eens in de drie weken op vrijdagavond worden gehouden. Dit kan veranderen in verband met repetitie's en andere ongeregeligheden. Ook dit jaar zal de debatingclub onder toezicht staan van de heer Sallman. Als publicisten zullen Aad Imming en Paul Hendriks optreden. De kritiek werd deze avond geleverd door een geïntroduceerd meisje. Zoals zij zelf opmerkte kon zij als buitenstaander moeilijk een oordeel vellen. Was het niet verstandiger geweest op deze eerste en zo belangrijke bijeenkomst een veteraan het woord te verlenen? Er gaan geruchten dat sommige leraren op de bijeenkomsten aanwezig willen zijn. Zij zijn van harte welkom en zullen ongetwijfeld luister bijzetten aan de avond. Overigens is het niet de bedoeling dat zij zich in de discussie mengen. De volgende bijeenkomst zal weer worden aangekondigd op het prikbord. De inleiding zal dan gehouden worden door Pauline Hart van de M.M.S. Dit garandeert natuurlijk een grote opkomst van de M.M.S. om haar met raad en daad terzijde te staan. Wij koesteren een grote bewondering voor dit meisje om als eerste in het nieuwe debatingjaar zich voor de leeuwen te werpen. Zij zal spreken over het aantrekkelijke onderwerp: „Moderne schrijvers”. Wij hopen dat zij een zeer persoonlijke mening heeft, die heftige discussies zal ontketen. Deze veelbelovende avond zal door Aad Imming bekritiseerd worden in het volgende nummer van E.K.

P. Hendriks, V Gymn.

MUTUA FIDES

Naar aanleiding van het tweede punt op de agenda der bestuursvergadering, gehouden op maandag 30 september j.l. is omtrent de verdeling der functies besloten:

Ben Terra (Vb) is benoemd tot vice-voorzitter. Nel Kabel (3 m.m.s.) zal „optreden” als secretaresse van onze vereniging. De financiën zullen dit jaar beheerd worden door Jacques Reus (4 h.b.s.). (De heren van de „kas-contrôle-commissie” weten waar ze terecht kunnen!)

Verder zullen de dames Carla Appelboom en Leonie Driessen zich respectievelijk als vice-penningjuffrouw en vice-secretaresse onledig houden. Als officieel afgevaardigde en zaakgelastigde van de lagere klassen is de heer (het „heertje”, zoals u wilt) Ted Reus in functie.

JAARPROGRAMMA

Het volgende agendapunt heeft het grootste deel van onze kostbare tijd in beslag genomen. Dat was de bespreking over het programma voor het komende jaar.

Na ellenlange discussies en na rijp beraad zijn we tot het volgende resultaat gekomen.

Ons werkprogramma ziet er als volgt uit:

- 1 Schaak-, tennis- en damcomp.
- 2 Sport(mid)dagen voor de onderbouw.
- 3 „Soort” wandelralley (onderbouw)
- 4 Rectorsdag.
- 5 Lezingen.
- 6 St. Nicolaasactie en viering.
- 7 Kerstochtend.
- 8 Fuiwen (3 als u het goed vindt) (Red.: moet er over gestemd worden?).
- 9 Tentoonstellingen.
- 10 Sportontmoeting met S.W.L.
- 11 Filmvoorstelling voor onderbouw
- 12 Interscholaire ontmoeting in het kader van de viering van het 12½-jarig jubileum van Mutua Fides.

Enkele opmerkingen ter explicatie van het program achten wij onontbeerlijk. De „rectorsdag”. Deze dag zal geheel in het teken staan van de „rector als rector”. Wij willen hiermee het begin scheppen van een zich voort te zetten traditie.

Deze dag zal hoogstwaarschijnlijk de huldiging op de verjaardag van de rector vervangen. Wij kunnen door middel van deze instelling op waarlijk grootse wijze uiting geven aan onze blijdschap, wij kunnen tonen hoezeer het ons verheugt het rectorchap te kennen, een rector te hebben, ja, deze rector te hebben.

Op punt 9 van het program staat: „Tentoonstellingen”. Het is de bedoeling om dit jaar weer een expositie van „eigen werk” op touw te zetten. Verder bestaan er plannen om een tentoonstelling „rondom 5 mei” te organiseren.

Dan het laatste punt. Punt 12. Om exact te zijn: op zaterdag 23 mei 1964 bestaat Mutua Fides twaalf en een half jaar. Om het program niet te overladen te maken, hebben we besloten de viering hiervan samen te laten vallen met de interscholaire ontmoeting, die omstreeks januari zal plaatsvinden. Dit houdt vanzelfsprekend in dat de viering buitengewoon groots moet worden!

Het spreekt voor zich dat deze „waslijst” met punten niet door het bestuur alleen gerealiseerd zal kunnen worden. Wij zijn daar ook niet vanuit gegaan. We zijn in „Mutua Fide” te werk gegaan.

Het „economisch financieel” nieuws zal voor hen die er belang in stellen langs een andere weg gepubliceerd worden.

Tot slot: Degene die zich geroepen voelt om ons bij te staan met daad, woord, kritiek, geneesmiddelen of wat dan ook, wende zich tot mij:

PETER BUUR,
voorzitter.

Verslag sportontmoeting S.W.L. - PIUS DECANAE

Een der Pius Decani verzekerde ons dat het doel van hockey is: de spelers opvoeden naar lichaam en geest. Als je goed oplette zag je dat slechts de Pius Decanae dit doel nastreefden en onze dames vooral hockeyden met het doel om zich zo gracieus mogelijk voort te bewegen, ter streling van de ogen der eventuele mannelijke supporters langs het lijntje. Vandaar waarschijnlijk de nederlaag. Maar wellicht gingen zij zo op in hun concentratie om zich geestelijk en lichamelijk te ontwikkelen, dat zij het eigenlijke doel, wij bedoelen die drie paaltjes vergaten. En dit zou dus een excuus kunnen zijn voor die nederlaag. Een andere mogelijkheid tot excuus is het feit dat twee frisse gespierde braven belet werd hun charmante kracht in te zetten voor de goede zaak. Een derde en helaas laatste excuus dat wij konden construeren was het feit dat het getoeter van een zekere supporter een bepaalde deprimerende uitwerking had. Uitslag 6-0 in het voordeel van de Pius Decanae.

NEDERLAND - INDIA

Het was in het Wagener Stadion te Amstelveen om half drie. Er was net geboelied en het spel was al aan de gang. Meteen was India in de aanval. Het waren rare mensen. Met lang, opgestoken haar en een kort staartje achter. Dan hadden ze nog een wit strikje in het haar. Hoe we heelhuids zijn binnengekomen dat is me een raadsel. Het was een gedrang van jewelste. Na een klein tijdje werd het eerste doelpunt gemaakt. 1-0 voor India. Toen hadden wij tegen wind. De eerste helft was niet zo spannend. Het ging wel vlot, maar onbeheerst. De Indiërs hadden de hele tijd „sticks”, maar er werd niet om gefloten. Ze konden fantasies wippen, zo over iedereen heen. Een keer kwam de bal in het publiek. Maar de Hollanders konden het ook goed. Ze speelden veel beter dan tegen Engeland, vond ik. Na de rust zaten we al gauw bij het Indiase doel. Een schot... „naast”. Maar de Hollanders lieten het er niet bij zitten, ze vochten als leeuwen. Na ongeveer 10 min. spelen maakte Voigt een goal. Iedereen juichte al. Maar de scheidsrechter floot af. Het werd een korte corner. De menigte floot en schreeuwde woedend. Die scheidsrechter was erg partijdig. Tegen Nederland floot hij wel 20 keer en tegen India maar 2 of 4 keer. Hij liet bijv. twee corners niet doorgaan en voor een shoot van een Indiër floot hij niet. Die goal zat volgens iedereen. Het is zeker de gewoonte in India om doelpunten af te keuren. Voor de rest was het een prachtige wedstrijd. Oranje zat de hele tijd voor het Indiase doel. Maar er kwam geen doelpunt. Op het laatste moment werden er twee spelers uitgeschakeld. Toen was de wedstrijd afgelopen. Jammer genoeg bleef het 1-0. Maar wij hebben genoten van deze prachtige wedstrijd.

J. H. LOHMAN Ia

De redactie heeft dit verslag geplaatst, omdat zij het bijzondere apprecieert dat er ook door de onderbouw geschreven wordt. Moge dit een stimulans zijn voor andere verborgen talenten!

Verslag algemene ledenvergadering van de leerlingenvereniging MUTUA FIDES

Eindelijk dan maande de voorzitter met een bescheiden tikje van zijn hamer tot stilte en toen die met enige moeite verkregen was, opende hij de vergadering met de christelijke groet. Meteen hierna ging men over tot de bestuursverkiezing. De stembriefjes werden ingeleverd en daar het wachten op de uitslag wel enige tijd zou innemen, besloot de voorzitter om verder te gaan met het programma. De voorzitter gaf toestemming om alsnog voorstellen tot wijziging van de statuten en het huish. reglement in te dienen, hoewel dit twee dagen van te voren had moeten gebeuren. Er werden enige voorstellen ingediend, en het resultaat van ellenlang gezeur was dat de voorzitter beloofde dat er, onder het nieuwe bestuur nota bene, een commissie zou worden ingesteld die de statuten zou herzien. Hierna volgde de uitslag der verkiezingen: voorz. Peter Buur, overige bestuursleden zijn: Ben Terra, Nel Kabel, Carla Appelboom, Leonie Driessen, Ted Reus en Sjaak Reus.

De vergadering werd voortgezet, het onderwerp, voorstellen tot statutenwijziging bleek nog niet volkomen afgehandeld zodat de discussie werd voortgezet tot de voorzitter besloot met het voorlezen van het jaarverslag een aanvang te nemen. Dit verliep vlot, zodat dra het woord was aan de penningmeester om het kasverslag voor te lezen, dat veel stof deed opwaaien. Door enkele opstandige lieden werden vervelende opmerkingen gemaakt, die de discussie een onaangenaam karakter gaven. Het enige dat bereikt werd, was dat de bescheiden voortaan ter inzage zouden worden neergelegd voor de vergadering.

Punt 7 van de agenda, aanwijzing der kascontroleurs was snel geregeld. Bereid verklaarden zich Marita v.d. Werf en Hans Ooms. De rondvraag was nu aan de orde. Gesteld werd de vraag wat er voor de onderbouw gedaan zou moeten worden. Er was namelijk een persoon, fanatiek voor de onderbouw, die vond dat de onderbouw achtergesteld werd bij de bovenbouw en veel te kort kwam. Deze persoon nu bood zijn hulp aan als er iets voor de onderbouw gedaan zou moeten worden. Toen dit probleem van de baan was en er geen vragen meer naar voren kwamen, was 't aan de voorzitter een kort woord te spreken. Immers hora erat voor hem om zijn ambt aan de nieuwe voorzitter over te dragen, voorts om voor de titel die hij een jaar lang getorst had het voorvoegsel ex- te voegen. Toen 't nieuwe bestuur naar voren was getreden en de kersverse voorzitter geïnstalleerd, deed laatstgenoemde een stapje in de richting van de microfoon. Hij hield tot besluit van de vergadering een speech waarin hij besloot te zullen trachten de tijdens de vergadering geuite wensen te realiseren en dat de naam van de vereniging eer zou worden aangedaan. Hij eindigde met een beroep te doen op ons aller medewerking wanneer die nodig zal zijn.

M.a.w. zoals elk jaar werden ook nu de geijkte twistpunten tot in den treure herkauwd, totdat er een murw-gemierde-massa overbleef.

LIDWIEN DERRIKS

Dinsdag 1 oktober werd de jaarvergadering van Camera Musica gehouden. Na het moeilijk te verstane en weinig om het lijf hebbende openingswoord van voorzitter Dick Winnubst, vonden de verkiezingen plaats. Het bestuur 1962-'63 stelde vijf kandidaten. Er waren twee tegenkandidaten. Gekozen zijn: Hans Ooms, Margo Kaldenbach, Els Keizer, Ies Lohman en Lidwien Derriks. Voorzitter: Hans Ooms. Lerarenadviseurs zullen weer de heren v. d. Reep en Bun zijn. Het jaarverslag werd voorgelezen door de secretaresse Els Veenstra. C. M. heeft een actief jaar achter de rug. Zij heeft het toneel ook

CAMERA MUSICA

onder haar hoede genomen en heeft getracht C. M. binnen het bereik van meer leerlingen te brengen. Zij is hierin geslaagd door de „Franse Avond” en de avond met het schoolkoor. Peter Buur merkte op in zijn kasverslag, dat C.M. dit jaar met weinig geld veel gedaan heeft. Volgens Hans Ooms zelfs te veel, want hij vroeg zich af, of het wel nodig was geweest op de „Franse Avond” twee glazen wijn aan te bieden. Hij was blijkbaar vergeten, dat het een Franse avond was. Tijdens de rondvraag ontstond een kleine discussie over de vorm, waarin deze vergadering gegoten was. C. M. had inderdaad beter de verkiezingen kunnen laten samengaan met een lezing of een ander muzikaal festijn. Dan was de opkomst waarschijnlijk groter geweest. Nu maakte het geheel een nogal vermoeide en ongeïnteresseerde indruk. Na de rondvraag nam Sjeik Hans Ooms met zijn Harem plaats achter de bestuurstafel en werd de vergadering gesloten.

A. v. Bockxmeer

P.S.

Bij de rondvraag verweet de heer Verbeek het bestuur van Camera Musica dat het geen propaganda gemaakt had voor deze verkiezingsbijeenkomst, het had de verkiezingen voor meerderen aantrekkelijk moeten maken door ze 's avonds te laten plaatsvinden en ze dan met een of andere muzikale activiteit smakelijk te garneren. Immers, wanneer C.M. pretendeert iets voor de hele schoolgemeenschap te betekenen, moet zij ook zoveel mogelijk leerlingen d.m.v. propaganda in staat stellen medever-

LA BELLE AMERICAINE

Terwijl de Amerikaanse humor meestal situatie-humor is, die zijn kracht haalt uit absurde situaties, is de Franse humor er vaak een van mime en spel. De producent heeft op dit vlak dan ook een typisch Franse film gemaakt. La belle Americaine is geen mooie Amerikaanse juffrouw uit Hollywood maar een slee. Deze wagen komt per ongeluk, toevallig, terecht in het arme gezin van een metaalarbeider.

Dit betekent een ommekeer in het leven van de mensen uit het dorp. In het begin veroorzaakt de wagen slechts ongeluk, maar dan brengt hij de metaalarbeider zelfs in contact met een minister, en zijn toekomst lijkt geborgen.

Er komt echter geen uitgesproken „Happy Ending” voor de Fransen. In opluchtende ironie sluit Dhery zijn komedie af.

J. ARNOLDS

IK DROOMDE....

*Ik droomde vannacht dat jij en ik, met de sterren alleen gelaten,
Weer langs het stille water zaten.
En langs de oevers bloeiden narcissen
Geel tussen het paars van waterlissen.
Maar toen ik vandaag, door verlangen gedreven
Ging naar die plek in mijn droom zo verheven,
Zag ik niets dan grauw water, er bloeide geen bloem,
En ik was bijna blij dat het niet zo mooi was als toen...*

A.

antwoordelijk te zijn voor het nieuwe C.M.-bestuur.

De heer Buur stelde daarentegen dat de kandidaten voor hun eigen propaganda horen te zorgen en draaide aldus de zaak om. Hij redde zich hieruit met de bewonderenswaardige spitsvondigheid dat „wat je omdraait, is omgedraaid”.

De heer van der Reep merkte daarna op, dat men door de verkiezingen vlak na het einde der lessen te laten vallen, gehoopt had aldus velen aan te trekken. Hij gaf toe dat wegens gebrekkige propaganda dit geen effect had gehad.

M.V.

Wat betekent „MUTUA FIDES” ??

Het blijkt telkens weer hoe weinig van onze leden iets van de schone latijnse taal afweten. Dit kunnen wij dagelijks constateren als we hun gedragingen gadeslaan. Zij weten dat de subliem gekozen naam van onze vereniging te vertalen is als: „Wederzijds Vertrouwen”. (Zij weten dit, maar staan er niet bij stil wat dat betekent).

Inderdaad is bovenstaande vertaling juist. Maar komt dit in uw praktijk, in uw leven als lid van deze vereniging tot uiting? Uitgaande van deze stelling ben ik eens in diverse woordenboeken aan het bladeren geslagen en ontdekte o.m. het volgende:

„Fides” betekent ook: „crediet”. Dat wil zeggen: het tegoed, dat een ander te vorderen heeft. Die „ander” is het bestuur. Wij hebben dus van u iets te vorderen, medewerking, initiatief enz. Een andere betekenis was, waarde lezenden, „hetgeen vertrouwen wekt”. Conclusie: „Wij dienen als bestuur vrouwen te wekken”. Of moeten wij aan uw deugdelijkheid twijfelen? (Ook dat kunnen we als vertaling geven)

Dan het woord „Mutua”. De eerste betekenis luidt: „geleend, te leen”. (althans volgens mijn woordenboek). Combineren we nu deze eerste betekenis van Mutua met de betekenis van een homoniem van Fides, dan zou de vertaling kunnen luiden: „Geleende darmsnaar”.

Wel, waarde slaapkoppen, ontwaakt. Laat toch geen darmsnaren van u maken. Doet fris en uitgelezen. Toont stijl. Denkt na.

Of moet de regel: „Het grootste probleem is, de massa mee te krijgen, blijven gelden?

PETER BUUR jr.

Repliek en dupliek

Geachte redactie, Met groeiende ergernis heb ik uw „belangrijk” interview met de ex-voorzitter van Mutua Fides gelezen. Hierbij wil ik vooropstellen, dat ik het beleid van de ex-voorzitter geheel in het midden laat.

Ik vraag me nu af wat eigenlijk de bedoeling van zo'n interview is. Wil de redactie de hele schoolgemeenschap van de „revolutionaire” ideeën van de heer Groot mee laten genieten, of is het meer de bedoeling een medeleerling, populair gezegd, in zijn hemd te zetten?

Kritiek uitoefenen is natuurlijk toegestaan, maar de manier waarop dit in uw interview gebeurde, getuigde van een „Telegraaf mentaliteit”. Dit door de heren Verbeek en Terra gestelde interview, zal het peil van Eigen Koker zeker niet verheffen en doet bovendien bijzonder onsympathiek aan.

Met dank voor eventuele plaatsruimte, Hoogachtend, W. Bervoets. (5a).

Het spijt ons, mijnheer Bervoets, maar u hebt er blijkbaar niets van begrepen. Wij zullen trachten aan de hand van uw schrijven het u successievelijk duidelijk te maken. Allereerst, dat het interview met de heer Groot wel degelijk belangrijk was, omdat hij daarin in zekere zin zijn beleid verantwoordde kon. Verder dat u dit beleid niet in het midden had moeten laten, daar ging het nu juist om. We hebben door zijn woorden objectief te registreren de lezers erop attent willen maken dat er kritiek mogelijk was op het door Mutua Fides gevoerde beleid. Het hemd ziet u dus waarschijnlijk vliegen. Daarom vinden wij de vergelijking met de Telegraaf gewoonweg ongegrond en beledigend en hopen wij dat ook u ooit door een artikel het peil van Eigen Koker zult helpen verheffen, waar wij reeds constant aan werken.

REDAKTIE.

KRONIEK

SEPTEMBER

- 5 We beginnen. De vakantie ruste in vrede!
- 10 Mr. Elling is voor „autobeperking”. We vergiftigen elkaar!
- 11 Wel is meneer Elling „om geoorloofde motieven” op autorijles.
- 12 Eerste klasser: „Mag ik ook zo'n blaadje van de schoolkrant?”
- 17 „Prinsjesdag”. We leven in een constitutionele monarchale democratie! Leve de koningin. Hiep hiep hoecha (3 x.).
- 28 De heer Tensen stormt met verwilderde blikken 6 gym binnen „Een tijdbom”. Het was een wekker!
- 19 „La Belle Americaine”
- 25 Verkiezingen Mutua Fides. De onderbouw verslindt kisten appels. Het regende immers kliekjes! (statuten zijn ondingen).
- 29 Opening 2de Vaticaans Concilie.

OKTOBER

- 1 Verkiezingen C.M.
- 4 Werelddierendag (beestachtig?)
- 8 De heer Elling stort van zijn stoel. „De gevallen Engel?”
- 11 Debating club
- 15 Concert van Theo Olof en Maria Stroom.
- 16 Filmclub: „Stage Fright”.
- 17 C.M. avond.
- 20 Die Kurrende der Christuskirche Mainz singt Geistliche Chormusik in der grossen Kirche!
- 23 Hockeywedstrijd dames SWL tegen WFL. Uitslag 2-2.
- 24 Een leraar zegt tegen een andere docent: „We verdienen er niet slechter op”. Geen stakingen dus!
- 25 Schoolconcert!
- 30 We zijn weer aan vakantie toe!

REDACTIONEEL

Toch nog een schoolkrant voor de vakantie. We vestigen wel de aandacht op het feit, dat vele stukken subjectief zijn. We hopen dat velen gehoor zullen geven aan de oproep om een kerstverhaal te schrijven. Veel succes en een prettige vakantie.

Hoofdredacteur.

WAAROM GYMNASIUM? of: BEGINT EER GE BEZINT!

Wanneer wij als onderbouwer-af voor de keuze komen te staan in welke richting we onze verdere schreden zullen zetten, doen de meesten van ons die keuze wel niet bewust. We weten dan nl. nog helemaal niet wat het gymnasium en de respectievelijke andere richtingen te bieden hebben.

Gelukkig zij die door een speling der natuur of een rectorale aanmaning op het Gymnasium terecht gekomen zijn.

Hun keuze zal hun stoutste verwachtingen overtreffen. Je belangstelling wordt gewekt op velerlei gebied. Je

wordt in aanraking gebracht met het redenaarstalent en de bloemrijke uitingen van Caesar en Cicero en de pennevruchten van de alom bekende Griekse dichter Homerus („Vol piëteit sloeg hij Vergilius open, die hij een boodschapper Gods noemde, door wie de Heiland is aangekondigd!” „of nog beter: „Een deel van Livius hield hij tegen mijn oor gedrukt en vroeg mij ernstig of ik de dreunende pas der legioenen niet hoorde het sein van de tuba en het gejuich over de zegepraal!” uit „Ik en mijn Speelman” van Aart van der Leeuw, Redactie)

Wanneer de eenzaamheid je overmant, stort je je in de geschiedenis van de oude Egyptenaren, het oude Griekenland en Rome en troost je je met de gedachte dat men zo'n 4000 jaar geleden ook al levensmoeheid kende, (Hup! Hup!, Red.)

Als Gymnasiast kun je af en toe zo langs je neus weg eens een klinkend citaat lanceren, wat natuurlijk niet noodzakelijk is. Velen zien nuttige praktijken als woordjesleren en stamtijden inpompen als een ernstige belemmering. Hoedt U hier-voor! Je moet je natuurlijk door de nodige woordjes en

onregelmatige werkwoorden van de Griekse en Romeinse taal heen werken maar als je goed kijkt zie je door die woorden al een dichterlijke volzin schemeren en ervaar je de wijze lessen van Cato en Sokrates.

Welk een geluk toch dat de non-gymnasiasten niet zo zeer kunnen voelen wat er aan hun ontwikkeling ontbreekt, anders zouden ze dit op hun levensweg als een groot gemis voelen.

Toekomstige kiesgerechtigden, zet uw ogen en oren open en zegt met Cetros Camper „Aut bene aut non!” Els Keyzer IV Gym.

HET SPOOKKASTEEL

Het was een donkere nacht. Aan de verre horizon hing een vreemd oplichtende mist, als van de lichten van een grote stad. Grote bomen staken zwart af in het duister. Ze wiegden traag heen en weer, moeizaam als oude afgeleefde mannen. Een slingerend paadje liep door het bos. Aan beide zijden stroomde een zwarte rivier, waarvan het water als van glas was. De bomen aan de overkant torenden hoog in de nacht. Het was koud en kil.

Het smalle paadje leidde langs vreemd steunende, gedrochtelijke figuren, over krakende en piepende bruggetjes, langs eindeloze meren, waarop vreemde wezens langzaam wegzwommen in de nacht, langs hollen, langs grillig gevormde heuvels, die je met holle oghen schenen aan te staren, langs grillige wegen om tenslotte uit te komen op een bleekblauw verlichte vlakte, waar in het midden een steile heuvel lag en waarop een angstaanjagend kasteel, met slanke torens die omhoogprieden in neveligzwarte luchten. Het stond er stil en angstaanjagend. Het was er doodelijk stil en verlaten. Niets verstoorde de geladen stilte. Soms echter klonk er, als om de stilte nog te benadrukken, een vreemde, ijle kreet, die snel weer wegstierf in een onduidelijk gereutel. De ingang van het kasteel was een grote hoge poort, die wijd open stond.

Daarachter was het volkomen leeg. Er stond een waterput op het binnenplein, waarbij het afgeklouwen skelet van een paard lag. Het blonk wit in het bleke maanlicht. Om het binnenplein liep een galerij. Vreemd gevormde bogen en kronkelende pilaren vochten daar hun stille strijd om het bestaan. Versteende slangen leken het, die in hun doodsstrijd plotseling waren gefixeerd en waren veroordeeld om voor eeuwig deze galerij te ondersteunen. Op een van de hoeken van het binnenplein was een gapende opening. Een donker gat. Het leek de toegang tot onderaardse gewelven. Daarachter leidde een glibberige trap met uitgesleten treden, die steil omlaag liep, naar grote, uitgestrekte gewelven waar het water een paar decimeter hoog stond. Af en toe zag je glimmende puntjes in het zwarte water oplichten en hoorde een haastig geplas, dan was het weer doodstil. Ratten! Alleen het geluid van het klotsende water tegen de verweerde muren verstoorde de stilte. Dieper in de gewelven, waar haast geen licht meer doordrong, lag een slordig door elkaar geworpen hoop vergeelde en voor een groot deel verrotte beenderen. Af en toe gleed er een van de hoop af, en gleed dan zachtjes in het water. Bij nader toezien bleken de muren van de gewelven uit 'n zachte groenige substantie te bestaan, die ge-

willig meegaf als je er op drukte, maar bij harder drukken een kreunend geluid gaf. Het hele kasteel bestond uit die wonderlijke stof. En als je een hele tijd aandachtig toekeek, zag je het kasteel zachtjes bewegen en hoorde je die vreemde ijle kreet weer, die langzaam wegstierf in een onduidelijk gereutel. Het kasteel bewoog.

Toen weerklonk er een zware, machtige stem. Het was alsof het onweerde met zware dreunende slagen. Het kasteel wiegde heen en weer in het maanlicht. „Ai, sori,” klonk 't en de grond dreunde er van. Het was alsof het kasteel in een gigantische doodsstrijd verkeerde. Steeds heftiger werden de bewegingen. Steeds luider klonk de dreunende stem, het kasteel scheurde en steunde; het was alsof het zich langzaam lostrok uit de moerassige bodem alsof het zijn wortels losscheurde en zichzelf wilde verheffen van zijn plaats. Dan klonk er een vreselijk gekraak. Een wilde schreeuw steeg op. Nog even scheen het kasteel te aarzelen. Dan verhief het zich en met een laatste ruk trok het zich los. De zuigende moerasbodem sloot zich met een dof, geblub. Het kasteel was los. Het verhief zich nu en verdween in de lucht. Een reusachtige fladderende schim, donker en zwart tegen het bleke licht van de maan. Het was weer stil. Alleen een geweldige diepe poel gaf nog aan waar eens het machtige kasteel had gestaan.

JAARPROGRAMMA CAMERA MUSICA

Camera Musica zal ook dit jaar weer enige activiteiten ontplooiën. Of ze slagen hangt niet alleen van het bestuur af maar ook van het enthousiasme en de medewerking van de leden.

Van het jaarprogramma dat C. M. opgesteld heeft valt daarom nog niet veel te zeggen; het staat bovendien weer niet helemaal vast. Uiteraard worden ideeën van de zijde van niet-bestuursleden zeer op prijs gesteld.

Het programma van C. M. ziet er als volgt uit: In het begin van december wordt een Sinterklaasavond gegeven waarvoor vele leuke plannen bestaan die echter nog niet aan de openbaarheid prijsgegeven kunnen worden.

Begin volgend jaar zal weer een muziekwedstrijd worden gehouden, mits er genoeg animo is onder u lieden die een instrument bespelen, ongeacht welk. Wij hopen dat het geen fiasco wordt als vorig jaar, maar een succes.

In het voorjaar zal het schoolkoor een uitvoering geven die de moeite van het bijwonen ongetwijfeld waard zal zijn. (Meisjes en jongens die alsnog lid van het koor willen worden zijn van harte welkom en worden verzocht zich zo spoedig mogelijk te melden).

In mei zal een Engelse avond gehouden worden, in de trant van de Franse avond vorig jaar. Wij hebben de medewerking van verschillende mensen nodig wil deze avond slagen.

Door de heer Elling is een „dramatische werkgroep” opgericht die bij verschillende gelegenheden (Rectorsfeest, interscholair ontmoeting), een toneelstuk zal opvoeren. Deze club wordt zowel financieel als economisch door C.M. gesteund.

Voorts zal ook dit jaar aan de liefhebbers gelegenheid worden gegeven om de opvoering van één van Bach's meesterwerken bij te wonen in Amsterdam, waarschijnlijk van de Johannes Passion.

Dolgraag, willen wij een schoolorkest samenstellen uit mensen die een muziekinstrument bespelen. Hierover zult u nog nadere inlichtingen horen.

C. M. zal het jaar besluiten met een avond in 17de eeuwse stijl, die een keur van onderdelen zal bieden op velerlei gebied.

Wij hopen dat wij dit jaar op u kunnen rekenen en geven u de raad gerekend op het mededelingenbord te kijken. Tot ziens op onze bijeenkomsten.

Lidwien Derriks.

opgevoerd. Bovendien zong in Bach's tijd de gemeente de korallen mee om God te eren. „Nu heeft men de plaats van God ingenomen door vóór Bach te gaan staan en te luisteren”. Van Jan Pietersz. Sweelinck (1562-1621) zei hij dat het de enige Nederl. componist van betekenis was tot in de 19e eeuw. Sweelinck was organist van de „Oude kerk” te Amsterdam en had veel invloed op Bach en de Duitse kerkmuziek. Hij heeft o.a. alle psalmen 4 stemmig bewerkt in polyfonische stijl. Tot slot liet hij ons een gedeelte uit de Johannes Passion van Schütz horen. Bij zijn dankwoord overhandigde de heer Ooms de heer Bontan, behalve een envelop met inhoud een fikse fles Sherry.

Wat het concert zelf betreft: het was subliem en de woorden e.a. ontbreken mij deze mening verder te nuanceren. (Zie de Tijd-Maasbode van maandag 21 oktober).

MAX VERBEEK.

ONDERBOUW - BOVENBOUW

Op een belangrijke buitenschoolse gebeurtenis hoorde ik eens iemand tegen een ander zeggen: „Wil dat onderbouwertje even zijn mond houden?” Dit ene zinnetje is een van de vele voorbeelden van het op zo veel mogelijke manieren trachten te kleineren van de onderbouwer door vele bovenbouwers. Zinnen als „Waarom zouden we ons voor de onderbouw inspannen?”, of: „Dit is toch maar voor de onderbouw”, klinken niet vreemd. En nu kan men zich afvragen: waarom? Hebben niet alle bovenbouwers in de onderbouw gezeten? Waarom is het nodig om iedere onderbouwer zonder aanzien des persoons over een kam te scheren en wel als minderwaardig en erbuiten staand, terwijl toch iedereen in de onderbouw moet zitten alvorens naar de bovenbouw te gaan? Zou men, als men van de tweede naar de derde klas gaat, plotseling een hoger leven bereiken? Waarom hebben bijv. de onderbouwers geen kiesrecht voor de bestuursverkiezingen. Om met dit laatste te beginnen, waarom mogen de onderbouwers en met name de tweedeklassers, die toch volwaardige leden van Mutua Fides zijn, niet mede beslissen, wie hen zal besturen? Of is men bang, dat er dan een bestuur zou verschijnen, waarvan het beleid wel eens pro onderbouw kon zijn, ten koste van de vaak geldverslindende bovenbouw? Natuurlijk is het niet mogelijk altijd iets voor de gehele schoolgemeenschap te organiseren. Men kan iemand van twaalf of dertien geen alcoholische dranken tappen en nachtfuiven laten bijwonen. Maar kan men hiervoor in de plaats voor de onderbouw iets anders organiseren, iets dat voor het Mutua Fides bestuur een even belangrijk agendapunt moet zijn als de carnavalsfuif? Ja, dit moet financieel en praktisch mogelijk zijn. Men zou bijvoorbeeld een gezellige middag en/of avond kunnen organiseren met een toneelstuk en een goede film aangepast aan de smaak, die de leeftijd van de meeste onderbouwers beheerst. Maar neen tot nu toe werd zoiets meestal als iets van minder waarde beschouwd, al moet gezegd worden, dat de wandelrally en de „avond” daarna een serieus bedoelde poging van het bestuur was om de onderbouw wat beter te stemmen. Dit laatste evenement mislukte evenwel, wat ten dele te wijten is aan de organisatie en ten dele aan het pu-

bleik. Neen, als men de onderbouwer werkelijk omhoog wil halen zullen de meeste bovenbouwers hun hooghartige houding ten opzichte van de onderbouw moeten laten varen. Het bestuur van Mutua Fides zal zich allereerst met aandacht ook aan de onderbouwers moeten wijden, of, wat nog beter is, bij gebeurtenissen niet meer praten over onderbouw of bovenbouw, zoals Camera Musica en de sportorganisaties op onze school doen. Wat dit betreft schijnt er verandering in de bestaande toestand te komen. Uit de afgelopen ledenvergadering van Mutua Fides is gebleken, dat er steeds meer mensen de wrijving tussen de onder- en bovenbouw aanvoelen. Met name de tegenwoordige voorzitter die naar mijn mening, samen met het bestuur, zijn dure plicht t.o.v. de vereniging, dus ook van de onderbouw zal vervullen, voor zover dit mogelijk is. In het bijzonder hoop ik, dat artikel 3 van de statuten wordt gewijzigd; een artikel dat het bestuurskiesrecht voor tweedeklassers, die dus volledig lid zijn, uitsluit. In de ledenvergadering is hierover het voorstel al ingediend. Moge de wijziging van dit artikel de eerste stoot zijn tot daadwerkelijke verbetering van de positie van de onderbouwer en moge het huidige bestuur ons vertrouwen in die verbetering niet teleurstellen, zodat Mutua Fides, dat „Wederzijds Vertrouwen” betekent, haar naam eer aan doet, en een voorbeeld is voor alle latere besturen.

E. HENDRIKS 3c

CAMERA MUSICA Lezing van de heer Bontan

Voorzitter Hans Ooms opende de avond met de christelijke groet en, gezien hebbende dat er slechts 20 belangstellenden waren, troostte hij zichzelf en ons met de wijze woorden dat het niet ging om de quantiteit maar om de kwaliteit, waarna hij het woord gaf aan de heer Bontan.

De heer Bontan doorliep allereerst de voorgeschiedenis van het lied en het koor, en belandde aldus bij de Reformatie. Hier zette hij de meningen van Calvijn en Luther over de kerkmuziek tegenover elkaar. Calvijn brak met alle koormuziek. Hij stond zelfs geen orgel of andere instrumenten in de kerk toe omdat dat te werelds was. Alleen de gemeentezang was geoorloofd. Luther echter zag geen scheiding tussen wereldlijke en geestelijke muziek: „De duivel hoeft de mooie liedjes niet alleen te hebben”.

Vervolgens behandelde hij aan de hand van enkele bandopnames de componisten wier muziek men de komende zondag krijgt te horen.

Wat Bach betreft hield hij het misverstand op dat bestaat omtrent de Mattheus Passion. Op de eerste plaats had Bach het niet als één werk bedoeld, maar als twee zelfstandige gedeelten, waarvan het een op de zondag voor Paas en het ander op Goede Vrijdag werd

21 AUGUSTUS PROTESTMARS NAAR WASHINGTON

Geen angst is vergelijkbaar met jouw, verdrukte zwarte met je bloed rillend binnen donkere eclipse met je granaten heftigheid doofstom in het schemerdonker met je grote koningsgevangene in de livrei van conciërge. De negers huilden tussen paraplu's en gouden zonnen Mulatten rekten kauwgum begerig aan de blanke torso te komen de wind besloeg spiegels en brak de aders van de dansers negers negers negers negers.

(Uit ode aan de koning van Harlem door Garcia Lorca)

Langendijk's Slagerijen

leveren steeds het BESTE voor de LAAGSTE prijs
KOEPOORTSPLEIN 1 HOORN KLEINE NOORD 23

Voor gezellige sfeer en een goed onthaal naar
Café-Restaurant

„DE ZAADMARKT”
GROTE NOORD 115 - HOORN

BOEK- EN KANTOOR-
BOEKHANDEL

H. STUMPEL HOORN N.V.

voor uw studietijd (en daarna)

Boeken - schrijfwaren - kantoormeubelen

